

andet end Politieplacater og saadanne Ting og desuden have disse dog vel kun gjaeldt for hvad der skeer offentlig, hvad ogsaa synes indrømmet i Motiverne, og som jeg tog mig den Frihed at lægge Vægt paa, men som den høitærede Minister ikke tog mindste Hensyn til; thi det er jo dog vel vist, idetringeste maa jeg forudsætte det, siden man aldrig har seet noget andet, at for nærværende Tid er Politimagten til at anholde og mulcere for Dyrplageri indskrænket til offentlige Veie, Gader og Stræder, og siden det ikke strækker sig til Husene (Justitsministeren: Jo!), saa de f. Ex. virkelig skulde have Ret til at holde Control med, hvormegen Havre vi give vore Heste, naar vi have nogle, eller vi lade dem staae og sulte paa bare Gakkelse, selv uden Hø, det kan jeg ikke troe. Det Mærkværdigste, jeg hørte, var imidlertid det, at den høitærede Minister siger, at ligesom Landsthinget har tilspøiet: „grusom og oprørende Behandling“, fordi det var bange for, at Dommerne skulde dømme for haardt og strengt, saa har det netop været Ministerens Grund til ingen Definition at give, at han var bange for, at Dommerne skulde blive for lempelige. See, under disse Omstændigheder, med saa aldeles modsatte Begreber om Menneffenes og Dyrenes Rettigheder, kunne vi naturligvis ikke paa nogen Maade stemme overeens, og jeg maa da overlade til det ærede Thing at dømme os imellem.]

Bregendahl: Jeg finder det meget naturligt, at den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, nærer en Frygt for dette Lovforslag; men jeg troer ikke, at Thingets større Fleertal vil nære Frygt for, at det skal blive misbrugt, derved f. Ex., at Politiet skulde gaae ind paa at anstille Undersøgelser om, hvorvidt en Eier af Heste giver dem den fornødne Havre osv. Politiet har desuden nok at bestille, saa jeg troer ikke man skal frygte for slige Inquisitioner. Politiets Virksomhed med Hensyn til Dyrplageri vil vel ikke være indskrænket til den Mishandling, der skeer offentlig paa Gader eller Veie, men Politiet vil ogsaa skride ind, naar der dannes sig et almindeligt Dømmeme om, at en Mishandling af Dyr foregaaer et eller andet Sted. Videre troer jeg imidlertid ikke,

der er foreffrevet, at Politiet skal gaae. Jeg maa indrømme, at jeg har næret nogen Betænkelse ved den Tilspøining, Lovforslaget har faaet i det andet Thing, idet man der har søgt at forklare, idetmindste eksempelvis, Begrebet „Dyrplageri“. Det forekommer mig, at de Udtryk, hvormed Begrebet der er søgt defineret, ikke ere stringente nok, idet at mange Forhold, som efter det almindelige Dømmeme vilde henføres til utilbørlig og strafbar Behandling af Dyrene, vilde være udelukkede deraf; navnlig troer jeg, at de Udtryk: „eller ved anden grusom og oprørende Behandling“ vilde, ved Anvendelsen af Loven, let blive ansete som en Betegnelse paa, at det kun er i meget undtagelsesvise Tilfælde eller i Tilfælde, hvor der er en i høi Grad grusom Behandling tilstede, at der kan paaføres Tiltale og Straf. Imidlertid er det vanskeligt at definere Begrebet og da der er tilspøiet Ordet „navnlig“ viser dette ogsaa, at det kun har været Hensigten eksempelvis at angive det.

Jeg troer, imidlertid at det kunde være ret hensigtsmæssigt om der paa en eller anden Maade stete en Tilspøining i en anden Retning til Loven, idet man maatte derved kunde betage den Frygt, som nu kan være hos Enkeltene for, at Loven skulde blive misbrugt af Politivirighederne. Vel er det forudsat, at det fornemmelig vil være Domstolene, der i de enkelte Tilfælde vilde have at afgjøre, om Dyrplageri har fundet Sted eller ikke; men det er ikke altid sagt, at Politimester-Embedet eller Domstolene ere beklædte med Personer, som ere saa nøie kjendte med disse Forhold eller kunne danne sig et Begreb, som billiges af det almindelige Dømmeme, om hvorvidt der virkelig har fundet Dyrplageri Sted. Jeg troer derfor, at vedkommende Politimester eller Dommer, der kommer til at anvende Loven, vil i mange Tilfælde see sig opfordret til, ved Mænd, som have Indsigt i disse Forhold, at søge at erhverve sig et Skøn over, hvorvidt det paa gjældende Dyr har været brugt over sine Ejerne o. s. fr., og jeg troer, at der kunde være Grund til at optage i Loven en Henvisning til, at et saadant Skøn skulde erhverves af uwillige af Retten udnævnte Mænd.